

PERŽVALGA.

— Žmonių švietimo ministeris, kaip raneša „Slovo“, sumanęs įkurti viename Lietuvos mieste universitetą, pašalinių ypatų lėšomis. Krašto miestuose bus įkurti atskyrus fakultetai, labiausiai tinkami vietinių gyventojų reikalams.

— Vilkaviškyje šerių pabrūko darbininkai po 3-jų savaitių streiko berželio 16 dieną pradėjo vėl airbti. Darbo diena sutrumpyta ant 2 val., alga pakelta.

— Maskoliški legališki laikraščiai spaudina ilgą straipsnį, su parašu „Susivienijusių Peterburgo valdininkų“,— kuriame išguldyta reikalingumas konstitucijos su žmonių atstovystėje, valdininkų atsakomybės prieš teisumą, visuomenės kontrolės visų valdininkų darbų, ir tt. ir tt.

Ant gulo atsišaukia, kad visi valdininkai vienyti ir eiti išvien su visos Rusijos žmonėmis: „vienykites visi, visi, kas stovi po pusei naujos, jaunos Rusijos!“

— Berželio 24 d. Vienoje pasimirė žinomas socializmo teoretikas, lenkas, Kazimierz Krauz, 33 metų. Jį papjovė džiova.

Kaipo „nelegališkas“ rašėjas buvo žinomas po pseudonimu Michał Luśnia, kartais Elehard Esse, po literatiškais dalykais pasirašydavo K. Radostawski. Par šė kelias brošūras, tarp kurių viena— „Ar dabar yra baudžiava“, — yra versta į įvairias kalbas.

Daug rašė į visus geresnius lenkiškus laikraščius, ir dėl uždario, rašė korespondencijas į „Kurjer Warsz.“ Gyveno iš plunksnos, taigi kartais tekdavo pamatyti neįteklių. Be užmokesčio dirbo socialistų laikraščiuose— kaip „Przedswit“, „Nowy Robotnik“, „Naprzód“, teipgi vokiškamjame „Neue Zeit.“

Brussel'ij budamas tulą lai-

ką liuso universiteto profesorium išguldinėjo Markso ir Engelso teoriją materialistiško supratimo istorijos, kurią stengėsi išplėtoti, apie ką liudija veikalas išleistas p. a. „Pravo retrospekcyi historycznej“.

— Kaune, esant nepertraukiamais sujudimams ir sumišimams, fortų apskričio vadas apskelbė aštirus paliepinimus, lytinčius tvarkos sugražinimo. („Głos“.)

— Liepojuj berž. 22d.; apie 9 val. vakare, pasodinti aštuoniuose kambariuose kaliniai sugriovė pečius, išlaužė duris ir langus. Sumišimas pakilo visuose kambariuose sykiu davus ženklą. Tuo tarpu ant aplinkinių gatvių susitelkė minios jaunų vaikų, ir ėmė švilpti ir rėkauti. Valdžia pašaukė policiją ir kariumenę, bet kaliniai pradėjo į juos mētyt plytoms ir akmenimis. Keli kareiviai sužeisti. Nuo gatvių minias išvaikė su pagelba balto ginklo. Tarpe kalinių 12 likosi pazeisti bemalšinant sujudimus. („Głos“.)

— J. Naujokas vardan Centralinio Komiteto L.L.S. kviečia visus viengenčius, kaip prigulinius teip ir neprigulinius prie L. L. S., kad praplatintų tarp savo pažįstamų Amerikoje ir siuntintų į Lietuvą atsišaukimus,— „Tautiečiai ir Tautietės“—L. L. S. išleistus. Tų atsišaukimų galima gauti,— uždėk ir be jokio kašto už persiuntimą,— pareikalavus nuo sekr. V. Dembskio, 328 Federal str., Philadelphia, Pa.

— Viena ypata gyvenanti šia me krašte mums rašo (privatiškai), kad gavusi laišką iš Nau miesčio pavieto Suvalkų gub. nuo vieno vaikinio, kurs prašo—meldžia, kad atsiųstų jam kokio 10 dolerių... ginklams nusipirkti. „Pirmiausia paaiškina dalyką, kad girdi pas juos dabar yra dideli sumišimai ir ir laukiama dar didesnių,— apie tai, esą, rasime „D. Bal.“

Bet jis negalėjęs dalyvaut tuose sumišimuose ir abelnai visame tame darbe, nors jo draugai puikiai dalyvavo. Jis mat neturįs ginklo. Dėlto manęs prašo, kad pasiųčia jam kokio 10 dol., nes jo mamutė tiek pinigų nenorinti duoti, o vogti nenorįs. Aš ketinu išsiųsti 20 dol. Tegul darbuojasi,— gal kas ir bus“.

Tas vaikinys prigulįs prie Liet. Socijaldemokratų Partijos. Bet, matyt, Partija neturtinga ir dėlto negali kaip reikiant aprupinti revoliucijos darbininkus, kaip ir patį darbą.

Todėl kas supranta revoliucijos reikalą, tegu aukauja ne atidėliodami ir tegul siunčia paramą revoliucijai arba kovai už Lietuvos laisvę! Laukdami tik užsitranskime da didesnius neišsitikėjimus, kurie jau apsireiškė,— ir sunkiai nusidėsime prieš tėvynę, kurią teip mylime, tankiausiai tuš čiais žodžiais.

Į darbą, į darbą!

Isz Lietuvos.

Demonstracijos Lietuvoje.

Daukšiuos (Suvalkų gub. Senapilės pav.) 22 d. berželio 1905 m. pirmą kartą pasirodė vieša demonstracija. Ligšiol žmonės tik pašnibzdoms kalbavo apie tokius svarbius dalykus, bet šiandien ant tiek drąsos jau įgavo, kad nebijo pasirodyt prasti kaimiečiai, nešdami augštai iškelę raudoną vėliavą, ant kurios buvo gana aiškūs parašai: „Šalin Carizmas!“ ant vienos pusės, o ant antros: „Lai gyvuoja Laisva Neprigulminga Lietuva!! L. S. D. P.“ Pirmiausia oratorius perskaito ir paaiškina miniai vėliavos parašą, paskui beria atsišaukimus, teip, kaip rudenį vejas medžių lapus, o minia renka juos be jokios baimės ir skaito; toliaus rėžia gana aštrią prakalbą apie ka-

rę, kariumenę, žmonių mokėtis, carą, jo nuvertimą ir uždėjimą savo valdžios,— žmonių valdžios; žodžiu sakant svarbiausius reikalus šiandieninio mūsų gyvenimo. Kalbėjo teip apie valandą laiko. Pabaigus kalbą buvo šukavimai: „Šalin Carizmas! Šalin karė! Šalin dabartinė netikus tvarka! Lai gyvuoja žmonių rėdas, su seimų Vilniuje!!!“

Policijos jokios nebuvo, o kalbėtojas pabaigęs kalbą nuėjo sau. Žmonės užsilaukė didžiausioje tvarkoje, gėrėdamiesi ir džiaugdamiesi iš prakalbos; prašė, kad tik daugiau jiems duotų popierių, bet ant nelaimės, jų labai mažai buvo, vos 200 tiktai atsišaukimų, o tie buvo „Zapasniemsiems“.

Sasnavoj (Senapilės pav.), teipos-gi buvo demonstracija 25 d. berželio, per atlaidėli Dievo kuno.

Tuo po bažnytiniui pamokslui atėjo du „ponaičiai“ (teip juos žmonės vadino); vienas ponaitis turėjo ant ilgos lazdos blizgančią vėliavą su parašu:

„Lai gyvuoja Laisva neprigulminga Lietuva!! Šalin caro valdžia!! L. S. D. P.“, o kitas dalino žmonėms atsišaukimus, ir čia jau jų užteko į valias, nes buvo į 700. Toliaus oratorius įsilipo į vežimą ir pasakė gana puikų pamokslą. Didžiama žmonių gana balsingai pritarė jam šaukdami:

„Šalin Patvaldystė! Šalin vergija!“ Kalbėtojas pabaigęs prakalbą traukė link plento, o minia sekdamas paskui jį dainavo revoliucijoniškas dainas: „Baime, nelysk į krutinę“ ir „Verkiu naktį, šaukiu dieną“. Išėją už miestelio, ištrenkė kelioliką kartų iš revolverių, šaukdami: „Pirmyn! Pirmyn! Lai gyvuoju, lai gyvuoju!“

Policijos visą tą laiką nebuvo matyti, bet žmonės man pasakojo, kad buvo keletas žemargių žydo stuboj, po pečių

pasislėpę, gulėjo iki pavakarei. Daugiau, daugiau tokių „ponaičių“, su tokioms apeigoms ir prakalboms!

Tiek turiu pasakyti, kad sašnaviečiams priguli augštesnė garbė, ba daug daugiau tarp jų radosi suprantančių apie tokius dalykus, negu Daugšiuos.

J. Brieduks.

Griškabudis, Naumiesčio pav., Suvalkų gub.

Vaitas Jasevyčia gana jau puikiai atsizymėjo prieš visus valsčionis, teip kad daugumas dabar jį vadina konservatyvišku žmogumi... Apie jį buvo rašyta jau „Tėvynės Sarge“, kad jisai perdaug prilaiko valdžios pusę. Tiesa, jisai ne tik ką prilaiko valdžios pusę, bet daigi ir pinigškai perdaug išnaudoja žmones. Paveizdan, Barzdų mokyklos pataisymas iš viso kaštavo tik 50 rublių, o jisai iš (mokyklos) partijos išrinko 71 rub. 67 kap., tai dabar tie likučiai — ar žinot Barzdų partija — kur? Gal vaito jau delmone, tas nē nedvyai... Mat per vieną valsčiaus susirinkimą 1904 metuos vaitas paaiškino „kad iš tų likučų, ką viršaus susidėjo, tai prisieina mokyklos ūrangėsi sienpinigiai mokēt“, ir viskas! — Valsčionys gana puikiai nurodė, kad ir šep visos vadina mos „raskladkos“ vis didesnės, negu prie kitų vaitų budavo... Per metais metais Jasevyčia parsižė iš Naumiesčio naujų ciminų kaiminų iškabų ir verste vertė kaimams jas įsitaisyti. Bet valsčionys nesulygo, ir reikalavo, kad rašytų į nutarimą, mums jų nereikia, netikusios... 1904 m. pavasaryje sušaukęs vienus tik šaltyšius, vaitas manė, kad pasiseks perkalbėti: ne beto atsirado keletas tamsių šaltyšių, prie kurių prigulėjo Barzdų Tamošaitis. Jisai paėmė nuo vaito kaiminę iškabą dėl savo kaimo. Bet kaimiečiai nedaleido jam priekaltį, nē nedavė pinigų už iš-

kabą; nors jiems, kaimiečiams nurodinėjo, kad nuo to neišsėsiuks, vis reiksia tokios iškabos pirkti... Vaiteliui ir jo keliems pagelbiniškams šaltyšiams, lyg tyčia nepasisekė... — Dabar nekurie jau kaimai pasirupino lietuviškas iškabas.

Šimet prieš pat velykas Barzdų kaimo šaltyšius, Tamošaitis, sušaukė kaiminę suėigą ir įsakė sunėsti kiaušinių (ukininkai po 6 kiaušinius, o daržininkai po 5) netbutinai sunėsti, kaip auką Griškabudžio urėdininkui ir valsčiaus raštininkui. Ukinkų yra 30, o daržininkų viršaus per 46, tokiu budu suėinėšė viršaus per 400 kiaušinių. Kam jie teko — nežinia. O gal ir Tamošaičiui, nes kiti šaltyšiai nē rinko kiaušinių.

Barzdai dar labai tamsūs, kad gerinasi tokiems zemsarčiams; velyk butų tuos visus kiaušinius pardavę, o už tuos pinigus davę nupaišyt lietuviškai kaiminę iškabą, but buvę geriau. *Tinginys.*

Liet. Soc.-Dem. Partijos

Atsišaukimai.

Visų šaltų darbininkai, eikit išvien!

LITUOVOS VALSTIEČIAI, ukininkai ir darbininkai!

Mēs, Lietuvos Socijaldemokratų Partija, vadovai Lietuvos darbininkų, jau seniai esam patyrę, ko verčia caro valdžia, ir seniai esam pasakę, kad geresniam gyvenimui, reikalinga išgriaut dabartinę tvarką ir pavesti valdžią patiems žmonėms.

Mēs šiandien sakome, kad jau metas stoti prie darbo. Caro valdžia susilpnėjo; jos galybę sulaužė japonai, jai pakirto kojas ir surišo rankas maištai ir sukilimai darbininkų ir valsčionijų viduryje vieš patystės. Caro sostas pasvirio ir tik laukia dar vieno drutesnio smugio, kad pavirsti visiška. Iš tų sumišimų, kurie

pakilo dabar skersai ir išilgai visos rusų valstybės, jau matyt aiškiai, kad puslėtas bet galinčas darbo žmonių kumstis jau pakeltas ant vyriausybės galvos ir trenkęs šupuliais nuvarys seną surėdymą.

Todėl metas, kad ir mēs, Lietuvos darbininkai ir valsčionys, drauge su visais kitų tautų nuskriaustaisiais stotumėm kovon su vyriausybe ir jau dabar žinotumėm, kokia nauja tvarka vietoj išgriautos naudinga butų mums Lietuvoje įvesti.

Mēs, lietuviai socijaldemokratai, patariam jums šitokią rėdą sutaisyti.

Valsčius.

Dabartinis valsčius turi būti panaikintas ir jo vietoj įvestas toks, prie kurio, kaipo bygus, prisidėtu visi valsčiaus gyventojai, darbininkai, ukininkai, dvarponiai, šlėktos ir mažųjų miesčiukų miestelėnai. Tokiam valsčiui turi but leista rupintis visais valsčiaus reikalais teip, kaip jam patinka. Vėdimui savo reikalų, valsčius renka iš savo tarpo ir pasisamdo tokius žmones, kurie jam butų geri. Visi valsčiaus rinktieje ar samdomieje žmonės už savo darbą atsako tik prieš valsčių ir reikale po sudu gali but atiduoti. Visi mokesčiai valsčiaus reikalams turi but uždedami pačių valstiečių ir pagal žmogaus turto (beturčiai nieko nemoka, turtingiausi moka kuo-daugian). Visur valsčiuose turi but vartojama vietinių žmonių kalba. Visi svarbiejie tarimai valsčiaus reikalų turi but daromi visuotinu, lygiu, slaptu ir tiesiu balsavimu visų suaugusių valsčiaus gyventojų (20-ties metų) vyrų ir moterų.

Mokyklos.

Pradines mokyklas, sutaisytas teip, kaip žmonėms bus reikalinga, privalo lankyti priverstinai visi vaikai lig 14-os

metų. Mokslas ten turi but davinėjamas prigimtojų vaikų kalboj; mokytojai renkami paties valsčiaus; mokyklos užlaikomos iš pinigų viso mūsų Lietuvos krašto. Be pradėdamųjų, turi but įtaisyta tiek gimnazijų, kitokių vidurinių mokyklų ir augščiausiųjų, kiek Lietuvos gyventojams bus reikalinga. Mokslas turi buti visur dykai davinėjams, vedamas ir prižiurimas mūsų krašto žmonių (tam reikalui išrinksi me visur iš tarpo savęs tikusius tam darbui atstovus); kitoms tautoms mūsų krašte, kaip žydams, lenkams ir kitiems, turi but teippat duodami pinigai mokyklas įsitaisyti pagal jų skaitliaus.

Policija.

Dabartinė policija, žandarai, zemsčiai, kaipo vagių ir plėšikų lizdas, turi but iš Lietuvos išvaryti. Naujoji policija turi but pačių žmonių renkama ir prižiurima ir tik prieš juos už savo darbus atsako.

Mokesčiai.

Rindos (vikupai) už žemę, kaipo caro valdžios vagystė iš mūsų, turi but panaikintos. Turi but panaikinti visi muitai ir akėžės, labiausia gulinčios ant neturtingųjų. Vietoj to visur mokesčiai turi but apdedami nuo turto (juo kas turtingesnis, tuom daugiau moka).

Teismas (sudās).

Valsčiaus teismas, kaipo niekam netikęs, turi buti panaikintas. Jo vieton turi but įvesti vienodi dėl visų

- santaikos teismai (miravieji) ir
- prisiėkusiųjų teismai.

Teistojai (sudžios) turi but pačių žmonių renkami. Teismas turi but dėl visų neapmokamas.

Kariumenė.

Dabartinė kariumenė (vaiskas) turi but panaikinta ir jos vietoje turi but įvesta milicija — tai tokia tvarka, kad visi

suaugę mūsų krašto vyrai, trumpu laiku išsimokinę ginklus vartoti, vėl grįžtų su ginklais namon; o priešams ant Lietuvos užpuolus, visi iš dūmo turėtų stoti tėvynės gintų.

Valdžios miškai ir žemės.

Valdžios miškai ir žemės Lietuvoje, kitados pavogti vyriausybės iš mūsų žmonių, turi but jiems sugrąžinti ir apversti savo krašto reikalams: užlaikymui mokyklų, ligonbučių ir tt.

Samdininkai.

Pasenę, susirgę, ar darbo netekę darbininkai turi but apsaugoti nuo vargo iš viso krašto pinigų.

Jiems apsiginti nuo turtinųjų skriaudimo, turi but pačių žmonių išduoti tikę įstatymai ir pačių darbininkų renkami inspektoriai prižiūrėti, kad įstatymai tikrai būtų pildomi. Inspektoriai turi but užlaikomi iš viso krašto pinigų.

Tik tokios permainos bus jums naudingos. Nesulauksit vienok jų iš dangaus nukrintant. Kas šiandien nori bent ką pelnyti, turi už savo tiesas remtis su savo priešais. Savaneriai galėsime mūsų gyvenimą tik tuokart sutaisyti, kada Lietuva paliks laisva. Tuomet išrinksime visuotinu, lygiu, tiesiu ir slaptu balsavimu savo atstovus Vilniaus seimam ir duosime jiems valią valdyti mūsų kraštą; tuokart ir Lietuvos valdžia ir surėdymas nuo mūsų prigulės ir rūpysis mūsų gerove. Kad atidykinti vienok vietą seimo rumams statyti, reikia išvaryti iš Lietuvos caro vyriausybę. Varykim ją! Nemokėkim valdžiai jokių mokesčių, nebeskirkim algos valdžios pastatytiems, pas mus činauninkams. Neikime tarnautų carui kariumenėj ir neleiskim savo vaikų. Prisižadėkim daugiau nebegerti degtinės, kad valdžia iš jos nepelnytų. Atsisakykim klausyti

policijos, žemskių ir įsigalėję varykim caro bernus laukan iš Lietuvos.

Paliepkime savo dešimtininkams ir šimtininkams nusikabinti blėtas. Priskykim uždaryti pradines mokyklas, o mokytojams rusams, caro valdžios pastatytiems, paliepkime išvažiuoti. Neikim valsčiaus teisman arba pas žemskius. Atlikim visus savo reikalus patys, kaip ir nėsant pas mus vyriausybei. Jei kartą iš mūsų valdžios tarnai norėtų suimti, neišduokime. Tik eikim, vyrai, visi iš vieno. Jau latviai, lenkai, Kaukazas, finai, patys rusai pradėjo griauti dabartinę rėdą. Prisiđėkime prie jų netrukdami ir tikrai viršų paimsim ant caro valdžios. Metas pradėti.

ŠALIN CARO VALDŽIA!
LAI GYVUOJA ŽMONIŲ VALDOMA LIETUVA!
LAI GYVUOJA VILNIAUS SEIMAS!
LAI GYVUOJA SOCIALIZMAS.

Centr. Komitetas Lietuvių
Socijaldemokratų Partija.

Vilnius, berzelio mėn. 1905m.

Politiszkos žinios.

Politiszki sanvaitės nuotikiai.

Revoliucija Maskolijoje.

Revoliucijos judėjimas tuosyk lyg aptyko Maskolijoje iki naujai audrai. Pusmetinės sukaktuvės sausio skerdynės Peterburge nuėjo ramiai. Tuometarpu užmaugta keletas valdininkų ir išpildyta keletas egzekucijų. Helsingforse tapo peršautas policijos viršininkas Komarenko. Jo užmušėjas Prokop tapo suimtas ir pripažintas už tą patį, kuris dalyvavo užmušime Miasojedovo. Bielo-stoke metė bombą viduj miesto ir užmušė keletą ypatų, tarp kurių buvo policijos viršiniukės ir jo sunus. Zemstvos darė savo kongresą Maskvoj nežiurint ant valdžios uždraudimo. Susirinkimą laikė namuose kunigaikščio Dolgorukyj. Policija neišdrįso išvaikyt. Didžiūma 220 balsų prieš 7 tapo pa-

niekinta Bulygino reformos sistema ir nutarta reikalaut konstitucijos panašios į Anglijos surėdymą. Užmanymas prašyti caro tapo atmetas. Vienas iš balsuotojų Petrunkevič tarė: „Męs tikėjomės permainų iš viršaus. Veltui męs šaukėmės caro. Dabar męs kreipiamės prie liaudies. Valdžia sustabdė laikraštį „Slovo“ už pagarsinimą Žemiečių susirinkimo. Russkija Viedomosti ir Novosti gavo įersergėjimą.

Artinantės sutaikos tarybomis, caras staiga ir netikėtai užsisėdo ant savo laivuko „Šiaurės Žvaigždė“ ir išvažiavo pasitikti Vokiečių kaizerį Vilių, knris plaukioja Finlandijos pakraščiuose. Su caru nuvažiavo jo dedė Michail Aleksandrovič, Benkendorf, Frederiks ir kiti sosto apginėjai, bet nėra kitų šalių atstovų, nė Vokietijos diplomato.

Matomai caras jieško pašelpo Vokiečių kaizerio busenčiose tarybose ir nori klausti rodos pašalinių žiurovų apie konstituciją, ar ji labai baisi valdonams. Prancuzai mato tame pasimatyme norą vokiečių pertraukti ryšį tarp Prancuzijos ir Maskolijos.

Tarybos tarp kariaujančių prasidės pradžioje rugpjūčio mėn. Plenipotentai jau išvažiavo. Japonų plenipotentas Komura atvyko į Ameriką. Maskolijų Vitte dar ant laivo.

Kinai išsiuntinėjo notas viešpatystėms, reikalaudami, kad jiems būtų leista balsas tarybose, kur lytėsis jų rubežių. Kiteip jie visai atsisako pripažinti komiejos nutarimus.

Anglijoj pasiuntinių bute kilo ermyderis dėlė įnešimo bilos sumažinančios skaičių airių balsų. Airiai ansijungė su liberalais ir gavo viršų ant valdžios šalininkų. Liberalai pareikalavo, kad pirmsėdis Balfour atsisakytų nuo vietos, kaip yra priimta daryti Anglijoje, kada valdžia gauna mažumą balsų.

Parlamentas perleido bilą apie ateivius, pagal kurią bus išvaromi iš Anglijos ateiviai, kurie buvo sudijami kitose šaliose už kriminališkus prasizengimus, arba pirmąsą buvę išvaryti iš Anglijos. Bet ateivys nebus gražinamas dėlė stokos pinigų.

KARĖ.

Maskolijos su Japonija.

Šią sanvaitę ant karės lauko nieko ypatingo neatitiko. Telegrafas praneša, visai menkas žinutes, o kitą dieną tai nė tokių nėra. Už tai tik ir maskoliai pradeda girtis savo tvirtumu, kad jų nejudina japonai. Mena, buk caras nusiuntęs Linevičiui telegramą, zadėdamas pristatyt jam užtektinai kariumenės, idant ištikrųjų Maskolija išlaimėtų. Kalba, kad tam tikslui caras jau padaręs parunką sulyg mobilizavimo 4-rių armijos korpusų. Besirengiant daryti santaiką, abidvi kariaujančios pusės rengiasi prieš viena kitą.

Liepos ir rugpjūčio mėnesiuose Mandziurijoje buvo dideli lietūs ir pūrvynai. Tas didelėje dalyje išaiškina, kodėl taip mažai judėjimo veikiančiose armijose aplink Gunshu tarpkalnę. Labai galimas dalykas, jog Oyama apsikasė ir nežada užpulti ant Linevičiaus pakol neišsiaiškis bėgis santaikos tarybų.

Tokiu budu Oyama gali atskirti didelę dalį savo kariumenės ir nusiųsti pas Vladivostoką. Yra nurodymai, jog japonai pradėjo ant tikrųjų ruoštis prie paėmimo Vladivostoko. Jo paėmimas būtų labai naudingas japonams prasidėjus taryboms, Portsmouthe. Rusai sako, jog Vladivostokas nėra prieinamas, bet japonai jau darodė, jog moka paimt ir neprieinamas vietas. Sumušimas Linevičiaus tokios svarbos negalėtų turėti, kaip paėmimas Vladivostoko, nors maskoliai ir turėtų trauktis į Siberiją.

Iš Amerikos.

S a m d o m e r g a i t e s .

Chicagos vinų pabirkantas Indianoje negalėdamas gauti ganėtinai vaikų prie mašinų už ganėtinai pigią prekę užmanė samdyt mergaites ir negal atsi-dziaugti pasisėkimu. Mergaitės esant ir pigesnės ir paklusnesnės, o atlieka darbą lygiai gerai. Teisybė, jos atima uždarbį savo tėvams ir pačios žuva dirbtuvė, bet atneša ponui pabirkantui pelną.

U r e d i n i n k a i i r k a p i t a l a s .

Valdžios statistikos biuras atsižymėjo neseniai skandalu, kuris vienok nėra kuomi nors nepaprastu valdžios institucijoj. Tapo patirta, jog minėtas biuras už pinigus išdavinėjo valdžios žinias apie medvilnę tuliems prekėjams keliais mėnesiais pirm išleidimourediško raporto. Už tokius pranešimus urėdninkas ėmė gražius pinigus. Negana to, biure dirba kapitalistų agentai, kurie elgiasi ant naudos savo firmų ir savo ypatiško pelno.

N e l a i m e a n t l a i v o .

San Diego, Cal. ekspliodavojo katilas ant kariško Suv. Valst. laivo Bennington. Užmušta 33 žmonės, 76 sužeista, laivas suardytas teip, kad būtų tuojaus nuskendęs, kad jį nebutų pririšę uoste. Eksplozijos pajėga buvo teip didelė, kad lavonai marininkų išlėkė į orą 200 pėdų augščio. Viršutinė laivo dalis buvo visai nu-nešta, šone pasidarė didelė skylė, per kurią mušėsi vanduo į vidų. Žmonės apdeginti tapo išmesti į vandenį ir grumėsi su bangomis. Atvyko maži laiveliai gelbėti nelaimingus, kurie išvežė nukentėjusius ant žemės.

P h i l a d e l p h i o s b a l s a v i m a i .

Pradeda išėiti į aikštę šelmystės urėdninkų laike balsavimų. 14 ward'e pirm pradžios balsavimo jau buvo sudėta 200

balsų. Balsavo 174 žmonės, o balsų buvo 374. Tas pats darėsi ir kitose miesto dalise. Balsavo ypatos, kurios seniai numirę ir kurios dar nėra ant svieto nėra pasirodę.

S t r a i k i e r i a i p a s i d a v e .

Chicagos vežėjai po ilgai kovai liovėsi straikavę ir apstojo namus firmų jieškodami darbo, kuris pateko skėbams. Kapitalistai visiems apreiškė, jog turi vietą tik keliems. Iš 4,000 pametusių darbą gaus tik tai kokia tukstantis ar pusantro. **K e l i o n e į ž i e m i u s .**

Robert Peary išvažiavo iš New Yorko jieškoti žieminio poliaus. Jo laivas Roosevelt sutaisytas pagal visus mechanikos reikalavimus ir yra stipresnis negu bent koks iki šiol naudotas ekspedicijai. Keliaus jis pro vakarinę Grenlandiją, paskui per Robesonio kanalą ir apsistos ant žiemos Grantto žemėj, nuo kurios iki poliui esant tik 500 mylių. Apie vasario mėnesį jis su šunimis žada išvažiuoti link poliaus. Jis kitina padalinti žmones į tris partijas, kurių pirmutinės dvi nuvež maistą teip toli, kaip galės, o trečioji naudodama paliktą maistą galės pasiekti poliaus. [Minėtas Peary jau dešimtu kartu važiuoją Arktiską šalį.

D a k t a r o p a l i k i m a s .

Daktaras Bush, San Francisco paliko tokį posmertinį užrašą: „Matydamas kaip tankiai turtai tampa sukonfiskuoti dėlei sudų apgavysčių, kur panaudoja hipnotišką išneke-jimą, kreivą prisieją, padirba parašus ir samdo ekspertus patikrinančius raktus ir profesio-nališkus apgavikus, aš paski-riu teip, kad kiekviena mote-riškė, kuri darodys per lindi-nikus, jog ji buvo mano pati, kada aš miriau arba kaipo pa-ti turi tiesą pamt mano turtą, gaus \$1.

Kiekvienai ypatai, kuri da-rodys liudininkais, jog yra ma-no sunus ar dukte, palieku 50 centų.

Aštuoniems broliunams ir seserunams palieku po du tuk-tančiu dol. Didesnėji dalis tur-to palikta masonų instituci-joms.

Iš lietuviškų dirvu Amerikoje

Plymouth, Pa. 19 Liepos Šv. Kazimieriaus draugystė laikė savo pikniką Fern Brook Parke. Diena buvo graži ir šilta. Žmonės rinkosi nuo pat ryto su savo šeimynoms. Pė-ros dienų kudiškiams buvo du-ta lygi proga su dideliais pa-matyti pikniką. Privežė kum-pių, d.šrų, lietuviškų surių, virytos degtinės, alaus buvo pilna ant vietos teip, kad ant nieko stokos nebuvo. Stalai linko apdėti visokioms gėry-bėms, muzika žaidė lietuviškus šokius ir parkas buvo pilnas linksmybės. Piknikas būtų galėjęs patekti į eilę tų gra-žiujų istoriškų piknikų, apie kuriuos laikraščiai rašo, „jog žmonės apsiėjo gražiai, pešty-nių visai nebuvo“, — kad ne mažas atsitikimėlis. Tulas žmogelis užsimanė padaryti „tvarką“ ant platformos, kur šoko jaunimas. Jis pastumėjo tulą vaikiną nuo platformos. Ansa! atsišiepė ir uždavė per-ausį. Subėgo žmonės, vyrai ir moters „daryti tvarką“. Umu laiku viskas susiliejo į vieną masą, kur buvo girdėti tik plekšėjimas kumščių, lietsar-gių lazdučių ir moterų riksmas. Kas ką muša nebuvo galima suprast. Nežinojo nė pats da-lyvaujanti. Mušė ne iš piktum-c tik teip sau: vyrai mušėsi „darydami tvarką“, o moters—gindamos savo vyrus. Nepa-prastas buvo matymas, kaip mus moters lyginai kaip ko-kios liutės veržėsi į patį kovos sukurių apginti tuos, kuriems jos prizadėjo meilę ir ištikimybę

mę iki grabui. Nevienas jau-nikaitis tapo sugnuzdintas po jų narsioms krutinėms.

Po mušiu nebuvo matyti nė vieno lašo kraujo. Tik liet-sargiai ir lazdutės buvo be gal-vų ir veidai kai-kurių buvo šiek tiek skaistesni negu pirm mušio, kitų viena pusė buvo truputį riebesnė už antrą.

Vienas žmogus po visam teip aiškino atsitikimą.

„Atbėgu—sako—žiuriu, kad čia jau negerai... vyrai, rė-kiu, teip negerai, ir pasukau visiems per galvas, net skėčio galvukę nusirito“.

Kits vaikiną teip aiškino stoką galvukę ant savo skėčio:

„Prienu pažiūrėti kas darsi, ugi viens kaip šoko ant ma-nės — tai tu — sako — rupeže mane mušei. Aš jam nieko nelaukęs su šituo skėčiu per kaktą“.

Tulas vaikiną teip aiškino priežastį savo dalyvumo:

„Kaip aš,—sako—pamatau, kad muša pažįstamą žmogų, tai ot nežinau pats kas su ma-nim darosi“.

O moteriškė teip sanprotavo:

„Jau aš visada sakiau ir sa-kau, kad moterims tai niekad nereik kištis į tokias muštynes“.

— O kad ir tu ten buvai — užprotestavojo kaimynas.

— Tai, ugi tai ką darysi. Kaip pamačiau, kad mano vy-rą muša, tai ot manyje kraujas ir užsidegė. Primanyčiau ro-dos kasžin ką padaryčiau“.

Teip kad peikti už tokią muštinę rodos visai nėra ga-lima. Jug kiekvienas arba bent didelė didžiama kovėsi tik delto, kad geidė ramumo, labo savo švogeriams, vyrams, pažįstamiems ir net visam pik-rikui... *Svečias.*

† Plymouth, Pa. Čionai atsi-tiko du myriai. 16 liepos šv. Kazimiero draugystė palai-dojo savo draugą Marcinkev-yčių, mirusį nuo užsikrėtimo kraujo. 22 liepos likosi pa-

laidotas Ad. Raklevyčius, miręs nuo gazų užsidegusių anglių kasykloje. Velionis paeina iš Vilniaus gubernijos, šį met atkako Amerikon, kaip atsarginis kareivis pasišalinęs nuo mobilizacijos.

Wanamie, Pa. Visai nekas per naujienos apie mus. Kol neturėjom parapijos labai sutikime gyvenome, nebuvo nė vaidų nė provų. O dabar tai viskas atsirado: skaldos mažaules vienas kitam ir paskui turi užgydyti savo sunkiai uždirbtais grašiais, — o kone daugiausia vis už parapijos ir bažnyčios reikalus. Apie gerus dalykus, paveizdan, kad paaukautų po kelis centus revoliucijos reikalams, ar kam kitam, tokiems nė neužsimikie. Jaunumenė graži ant pažiuros, ale nupuolus doriškai. Žmonelės labai dievoti ir švenčia visas šventes, kaip katrą savaitę turime net tris šventes. Per šventes turi ir darbai susitoti, iš ko amerikoniai labai dyvijasi ir išjuokia mūsų tikėjimą. Prikalė apgarsinimus, kad kuris darbininkas nebus ant tų šventų dienų, turi buti paliuosuotas nuo darbo. Ale pažiūrėjus, ką mūsų žmonelės veikia tose šventose dienose, tai net gėda darosi.

Eina rinkimas pinigų ant kunigo namo. Ar ne juokas, kad nė vienas parapijonas neturi savo namelio pasistatęs ir lindo kumpanijos bakūžese, o kitam dedame dėl pastatymo namo? Ar ne geriausias, pirmasau pasistatym, o paskui kitiems? Mat, kunigui per prasta gyvent pasamdytuose namuose. Aukas parinkti labai sunku. Vestuvių buvaga gana tankiai, bet negalima nė užsiminti apie aukas. Buvo bandyta, ale be pasekmės. Greičiausias pasiseka surinkti ant kelių bačkų alaus, ne kaip ant naudingų reikalų. Žinia tik kad nėra kam karbuotis ant tos dirvos, ir kodėl mūsų klebo-

nai tyli ir neparagina aukauti revoliucijos reikalams (Jau jie ne „tyli“ ir ne syki „paragi-no“... revoliucijos reikalams surinktus pinigus paskirti kam kitam, tik ne parėmimui revoliucijos, per kurią, — Dieve sergėk, — Lietuva gali išsiliuosuoti iš sunkių priespaudos re-tėzių. Red.) pasisekė surinkti \$2.55 revoliucijos reikalams per apvaikčiojimą darbininkų šventės. Dabar vėl per susir. 24 kuopos S.L.A. buvo pada-rytas rinkimas dėl užsimokė-jimo už svetainę; su dideliu vargu surinkom \$1.15, tai 1 doleris turėjo eit ant apmokejimo svetainės; ale matyti svetainės savininkas buvo jausmin-gas ir paaukavo tą dolerį rev. reikalams. Kitos draugystės, kaip šv. Kazimiero Glen Lyon ir „Aštraus Bromo“ pusėtinai praturtusios, bet nė kelių dešimčių dolerių nepaskiria revoliucijos arba kitiems tautiškiems reikalams.

Vietinis.

Naugatuck ir Union City, Conn. 2 liepos buvo pasilinksminimas lietuvių ir lietuvaiečių lietuviškoje ukėje, kuri priguli Antanui Kamaičiui ir Ant. Baukui. Besilinksminant geros valios lietuviams likosi už manyta paaukauti po keletą centų revoliucijos reikalams. Atsirado tokių, kurie murmėjo ir užmanytoją grasino nubauti pagal savo nuomonę už tokį užmanymą. Bet tas praėjo tuščiai. Daugelis su noru aukavo. Iš viso susirinko \$2.62. (Pakvitavota pabaigoje numerio. Red.)

Delfo mūsų katrie atjaučiame savo tėvynės sunkų padėjimą po šiaurės meškino letena, nesigailėkime aukauti po keletą centų; atminkim, kad mūsų broliai, vargšai darbininkai, lieja savo kraują ir aukauja gyvastį dėl laisvės visos šalies. Taigi mums visai nebutų skriauda, kad kas savaitę aukautume nors po 25 centus.

B. Kamaitis.

Naugatuck ir Union City, Conn. Čionaitiniai lietuviai gyvena sutikime, negirdėt po sudus trankantės, nors tokiame mažame miestelyje, kaip Union City, lietuviškų salionų perdaug, nes yra net šeši.

Politikos kliubas parengė ant 22 liepos pikniką ant naujos prenumeratūros visų Amerikos ir Lietuvos lietuviškų laikraščių. Tam tikslui kasmetis buva daromas pasilinksminimas. Jei kiek liks nuo laikraščių, bus paskirta tautiškiems reikalams: ar Aušros d-tei, ar T.M.D., arba revoliucijai Lietuvoje.

P. Jupiteris.

Los Angeles, Cal. Liepos 2 d. čia buvo susirinkimas 75 kuopos, ant kurio susirinkusieji draugai besvarstydami savo reikalus link „Susivieny-jimo“ ir sutvarkinimo čionykš-tės kuopos, nepamiršo teipogi ir lietuvių Lietuvoje, ir nutarė sumest po keletą grašių pašelpimui lietuvių revoliucionierių, vedančių kovą su Gudijos padvokusia valdžia su kuria jau girdisi susirėmimai ir mūsų brolių lietuvių. Negalėdami stoti į laisvės kareivių būrį su ginklu rankose, stojam nors su padrašinančiu savo sanjais mu ir su siratišku grašiu.

Teipogi tapo išrinkta iš draugų rinkėjai aukų po stubas. Vienbalsiai visi protestuojam prieš Gudijos surėdymą. Šalin su caru! Šalin su kraugeringa valdžia. Lai gyvoja laisva Lietuva! Lai gyvoja revoliucionierių darbštumas! *A. Šiukšda.*

Los Angeles, Cal. Kuopa S. L. A. čia iki šiol silpnai laikėsi. Keli mėnesiai atgal atvažiavo čia keli lietuviai iš New Yorko apygardės, prigulinti į Susivienyją, ir viens iš jų, A. Ž., ypatingai pasišventė sudrutint kuopą. Per jo pasistengimą liko nutarta susirinkimai laikyt kas mėnesis

syki, o pirmą budavo tik syki ant metų, ir kuopa užaugo iki 20 sąnarių.

Per paskutinį susirinkimą tapo surinkta 14 dol. revoliucijos reikalams, išrinkta kolekto-riai: A. Mockunas, D. Valkunas ir B. Labuškis, kurie kolektavos per visą mėnesį iki kitam susirinkimui; paskui aukos bus nusiųstos centrališkam Rev. Selpėjų kasieriui, Šliupui.

Lietuvių čia yra apie 100 ypatų. Didesnė dalis dirba prie kriaučių. Kriaučių darbai pradeda sumažet. Tai jiems darosi striokas, bėgioja už viens kito į štorus ir užvydėdami peikia viens kitą štorininkams arba darbdaviams.

Los Angelietis.

Forest City, Pa. 11 liepos anglių kasykloje likosi baisiai sužeistas Antanas Paulaukas, paeinąs iš Vilniaus gubernijos. Jis tą dieną vertė pilerius. Po šuviui skubinosi pažiūrėti ar daug prikirto anglies; tuo tarpu iš višaus krito akmuo ir nukirto jam koją ir sutrynė šoną; tą pačią dieną pasimirė ligonbutyje. Velionis prigulėjo prie šv. Antano draugystės.

Tą pačią dieną du grinoriai, iš Austrijos, per pietus valgė rukyto kumpio, nuo kurio vienas ant vietos sukrito ir į 6 va-landas pasimirė, o kitą daktarai tebegydo, bet netur vilties išgelbėti nuo mirties.

A. M. M.

Adrisai

Centr. Revoliucijos Selpėjų Komiteto:
1. Dr. A. Bacevyčius, pirusėdis
187 Ferry str. Newark, N. J.
2. J. O. Sirvydas, sekretorius
412 Siegel str. Philadelphia, Pa.
3. Dr. J. Šliupas, kasierius
328 Federal str. Philadelphia, Pa.
Patarėjai: 1. J. Naujokas
Madison Square, Box 157
New York, N. Y.
2. J. Baltrušaitis,
224 E. Main str. Plymouth, Pa.

Susivienijimo L. A. reikalai.

„Susivienijimas Lietuvių Amerikoje“, tai gal viena iš visų lietuviškų organizacijų, kuri geriausia lietuviams patiko. Mat minėtoje organizacijoje viskas yra ko lietuviai reikalauja, taigi atsakanti po smertinė, užtenkanti ant palaidojimo, prie to mažas aukavimas ant tautiškų reikalų. Ir už tą viską taip mažas įmokėjimas, nes tiktai \$2,25 per metus. Na o dabar, kad visi sutikime pasidarbuosim, pastatysim Tautišką Prieglaudos Namą, kuris bus visiems ant naudos. Tik reik pasidarbuoti, kad kaip galint greičiau tą įvykdyti. Turėt Taut. Priegl. Namą, tai šimtą kartų yra naudingiaus negu dėt pinigų į svetimtaučių bankas, i taip vadinamą „geležinę kasą“. Kas iš tos geležinės arba nejudinamos kasos, geriaus parengti, Namą kuris bus vartojams dėl visų mūsų brolių naudos. Nejudanti turtai surudija, o turtus pavesti kandims ir rudims užgina net Raštas Šventas. Taigi S.L.A. nė nekrauja pinigų į geležines kasas, bet žmonių sudėti pinigai eina ant tų pačių žmonių reikalų.

Tą daugumas pradeda suprasti, todėl ir rišasi kas kart daugiau lietuvių prie S.L.A.

Philadelphijos 10 kuopa padarė gerą pradžią dėl augščian minėto namo, šiandien XX seimui priėmus jį užmanymą, ir Waterburio 11 kuopa ant savo bertaininio susirinkimo nutarė parengti tam miერიui didelį giliukturgį (fair'ą), ant kurio beabejonės keletą šimtų pelno padarys. Jau tik užminus apie taip svarbų reikalą, atsirado net keli „Susiv.“ sąnariai kurie išsyk gausias aukas paskyrė kiti-gi apsiėmė darbuotis, ir yra viltis, kad visi tą reikalą parems. Kas gi gali pasigailėt kelių centų paaukaut, dėlei paties savo naudos? Žinoma 11 kuopa jau pati viena gali padaryt nemažą auką

dėdami po kelis centus, bet yra viltis, kad ir neprigulinti nuo taip svarbaus reikalo neatsisakys. Yra čia keli desėtkai lietuviškų vertelgų (biznierių), kurie iš lietuvių gyvena, be abejonės jie visi šame dalyke atsizymės su savo apščioms aukoms. Taigi turės progą mūsų vertelgos nors kartą atsilygti 11 kuopai ir abelnai visam Susivienijimui, kuris be palovos veda visus lietuvius prie vienybės, visada ir visur ragina laikytis savųjų. Nuo kada Susiv. L. A. pastoj o tautiška vieša organizacija, nuo tada ir mūsų visi lietuviški vertelgos stojosi ant tvirtesnių kojų. Po laikytam seimui bile katram mieste, tuojaus to miesto lietuviai pradeda atjausti viens kitą ir visi glaudziasi prie saviškių, nes praded a suprasti, kad šelpimas svetimtaučių mums nė mažiausios naudos neatgabena.

Pasišventę organizatoriai ir vaikščiojanti po lietuviškas grinteles kolektoariai, teipat nemažai prisideda prie patarnavimo lietuviškai visuomenei. Jie kalbina kiekvieną prigulėt prie lietuviškos tautiškos organizacijos, nežino, kad prigulėdami prie minėtos organizacijos tampa gerai lietuviiais, pradeda atjauti lietuviystę ir pasilieka naudingais sąnariais ne tik „Susiv.“, bet ir abelnai visos lietuviškos draugijos. Waterburyje prie prirašymo ir kolektavojimo dėl „Susiv.“, labai atsizymi jaunos merginos lietuvaitės, kurios gana drąsiai skraido tarp lietuviškos jaunomenės, kalbindamos prigulėt prie „Susiv.“. Pasidėkavojant jų darbštumui, jau daugumas jaunųjų draug su senesniais pasiliko ne tik „Susiv.“ sąnariais, bet pastoj o net gerais sandarbininkais tautos darbuose.

Tą čia priminiau, kad ir kitų kolonijų mūsų sesutės imtųsi panašiai Waterburietėms už darbo. Yra tai šventas dar-

bar dėl kitų patarnauti ir juos iš miegų pabudėti, o prie to kas, dėl kitų darbuojasi, tai draug pats save lavina.

Teipgi malonu būtų, kad visos Susiv. L. A. kuopos pasistengtų parengti ką nors tokio, kas galėtų atnešti pelną dėl mūsų rengiamo Tautiško Prieglaudos Namu: Jau laikas pradėti, nes ilgas laukimas nieko mums nepriduos.

Kviesdamas jus visus, mieli broliai ir seseriai, prie stropaus pasidaravimo,

Pasilieku Jusų tarnas
J. Tareila.

Philadelphia, Pa. Mēs, delegatai 10 kuopos S. L. A. buvę XX seime pritariame reikalavimui Paltanavyčiaus, idant protokole būtų butinai papildyta nutarimai kas link liekanų Paryžiaus parodos, kad jie turi būti patalpinti So. Bostone, ne taip kaip dabar yra atskaitoja N.13, kad tik *patalpint saugioje vietoje*. Tokis nutarimų patalpinimas, neparodantis kur toji saugi vieta yra, nedapildo tikrumą nutarimo.

Antras dalykas įskverbtas į protokolą ir atskaitas, teipgi ne pilname skaitytojui supratime link fondo kolonijos prieglaudai negalinčių dirbti sunkius darbus.

Philadelphijos 10 kuopa darydama užmanymą, perstatė trijuose seimuose reikalingumą kolonijos prieglaudai negalinčių dirbti, ir-gi XX seime kuopos paremenčios 10 kuopos užmanymą, minavojo koloniją, o ne namą; pinigai laimėti lioterijoje, surinkti dėl pirkimo kolonijos, o ne vien namo; dabar-gi protokole pasirodo vien tik namas, kas duoda mislyt, kad tiktai namas reikalingas kur mieste nupirkt, ir tų bus prieglauda, tam miერიui Susivienijimas L. A. aukauja \$500.00.

Vidutiniai susimaišęs dar to užmanymo išrišimas, grynai

nieks nežinom, ar namo pirkimui fondas atidarytas ar kolonijai.

Butų gerai, kad tas papildymas nepasiliktų iki busenčiam seimui taip kaip dar yra, nes zinome, kad ant seimų jeigu tik koks nutarimas nebuna protokole, nors būtų teisingiausias, vis randas ypotos tarp delegatų, kad priešinasi ir remiasi ant to, jog protokole nėra. Faktas iš to yra grynas 19 seime ginčai prieš nutarimą padaryta 18 seime kas link revidentų knygų prieš seimą; tas pats beveik kuonejvyko ir 20 tame seime.

Delegatai XX seimo
T. Astranskas,
Theofil Dudas.

Scranton, Pa.

22. VII. 05.

Guodotina Redarkeija „V. L.“

Bukite malonus patalpinti laišką 30-tos kuopos viršininkų, siųstą ant XX seimo, kurį cenzura Susivienijimo Lietuvių Amerikoje neperleido, o kuris šiaip skamba:

Garbingas XX Seime!

Nesiglauskit po sparnais ilgaskvernių, o jų pataikunus prašalinkit nuo seimo, tegul eina ant pakutų.

Samdytiems delegatams neduokite balso, ale šildytu eveku į padus paspaudę, siųskit lauk per kategoriją.

Pataisykit konstituciją (art. 11. Sec. 4), kurią pereitą metą sulaužėt, suteikdami padėkavonę Shenandoah'rio muzikantams varde viso Susivienijimo, tuom pastojote anų sandraugais ir skriaudikais lietuviškos tautos.

Tai yr' liudnos aplinkybės,
Lyg kad ukanos užėjo;
Visur migla ir tamsybė,
Nėra saulės, nėra vėjo.

Netekią kantrybės, tai jieškom stiprybės,

Nuo pereito seimo norim ramybės,
Nors tikrai zadėjo, ir visi tikėjo;
Kad bus'ą taip tvirti, kaip Gibralto tvirtyne

Vos provą pradėjo, ir netoliėjo,
Nusmuko: kaip, Port Arthuro galybė.

Viriausybe 80 kuopos.

(Atskaitose yra pradeta 31 kuopos).

Prez. P. Dubickas,
Ficansų sekr. J. Šalna,
Prot. sekr. A. Grybas,
Kasier. J. S. Judickas.

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės”.

„Vienybės” 25 ir 27 num. prez. p. M. Paltanavyčia rodija išimti T.M.D. čarterį, idant ji pastotų legališka, ir kad kasierius galėtų užstatyti kauciją.

Visi žinome, jog „T. M. D. vieniateliu mieriu yra išleisti lietuviškas knygas ir platinti apšvietimą”, ant ko tur būti sunaudojami visi pinigai, kokie susirenka kason. Čarterio visiškai nereikia, nes T.M.A. nėra komercijališka; sąnariai gauna išleistas knygas, o antra dalis tų knygų siunčiasi Lietuvon, padalinimui beturčiams. Suprantančių tautiečių čarteriu yra supratimas T. M. D. mierio, reikalo, kuris yra jų širdyje, kurio jie neužmiršta ir dirba. Čarteris T. M. D. nesuteiks jokios naudos, kaip nesuseikė pečetis, gromatų antgalvis ir sieniniai pus-angliški kalendoriai be literatiškos vertės, už ką tapo tik be-reikaliugai išmesta apie \$60.00 ar daugiau, kuriuos yra didei sunku surinkti, o labai lengva išmėtyti. Pinigus reikia čėdyti kaip galint, norint, idant draugystė atsiektų savo mierį, nors po dvi ar tris knygas išleistų kas metai. Teipgi nereikia užmiršti, jog ateityje T. M. D. negaus dovanai raštų, ir reikės už juos mokėti arba bent premijos paskirti, nes kitaip T. M. D. neturės ką išleisti. Dovanai raštų negalima norėti, ne reikalauti, kurių parašymas, tinkant spaudai, reikalauja mėnesių ir metų darbo. Todėl nieks negal reikalauti nė nuo geriausio tautiečio dovanai mėnesių ar metų darbo; padėkavonės ir garbė yra tuščiu daiktu, nuo jų nieks nejaučia soties.

Kasieriaus kaucijos užstatymui čarterio teipgi nereikia; kauciją galima užstatyti prieš prezidentą, sekretorių ir kny-

gų (o ne vieną sąnarį iš centr. komiteto, kaip p. Paltanavyčia rodija. Teip niekur nedaro) ir bus viskas gerai.

P. Mikolainis.

Box 15, Station D.,
New York.

Jeį dirbam tai dirbkim!

Paskiausiu laiku atsizymėjo pas mus nauja kova: L.S.P.A. su T.M.Dr. a la p. Paltanavyčia. P. M. Paltanavyčia siunčia į svieta atsišaukimą po atsišaukimui, nors tarp jų jokios tvarkos nėra. Kad pirmsėdis ko užsimanė, tai tu visos kuopos turi šaukti extra susirinkimus ir daryti nutarimus, nešturint į tą, kad tą galėtume padaryti paprastu susirinkimų laiku. Juk balsavimai ejo pirma, ir pirmsėdis turėjo jau tada žinoti, kad mums reikia čarterio. Dabar vel vuotai (votai? R), o ryto bus kiti! S.L.A. prisidėjo su, nors nedidele, auka dėl revoliucijos, o T.M.D-tei juk arčiau prie širdies Tėvynė yra, delko negali kiek paaukauti! Pinigų yra pusėtinai, o kad tam šventam reikalui paaukaus apie \$300, beabejonės mūsų d-tės mieris nekriks. Sąnarių skaitlius didinas, o išdavimų daug neturim, knygas nesisukubinam spauzdinti, delto verčiau mūsų sudėti pinigai mūsų triusas padėtas prie dauginimo burio „tėvynės mylėtojų” lai parodo, kad tikrai mylime Tėvynę. Prezidentui reikėjo tą ir pamislyti, ne siųsti komandą, kad dėtų naujas aukas, o sudėtosios lai lobina „ponus”. Mēs sudėjom, sukolktavom tuos skatikus esančius d-tės kasoje, kad jų nebus, pasistengsim papildyti, bet dabar surinkti pinigai tegul veikia, tegul nepelyja! Nelaikant seimų T.M.D. sąnariai ne ką gali vedimui reikalų prigelbėti, už tai komitetas turi turėti vadeles įtempės ir valdyti dyselį... Sąnariai,

budami daugiausiai darbininkais, neturi laiko rupinties ar vesti reikalus organizacijos, tik gali prisidėti materijališkai, bile bus matoma nauda. Delto, draugai, kad balsuosit dėl čarterio, neužmirškite kovos už laisvę!

Su L.S.P.A. vienyties netikiu, ar bus kokia nauda. T. M. D. uždavinys yra visai nepolitiškas, tik mokališkas ir vis atneš vargdieniams naudą, nes platina apšvietą; apšvietas darbininkas supras greičiau savo vargus. Susivienijus su socialistais daugelis tamsesnių brolių atsakytų remti T. M. D., o kurie liksis, tai beabejonės tie yra ir dabar sąnariais L. S. P. A., o delto gali dirbti ir agituoti abudu abazus ir neužgauti instinktą miegančio vargšo. Neabejoju, jog daugumas, arba beveik visi sąnariai L. S. P. A. yra sąnariais ir T. M. D-ės, delto tas vienijimas visai but nepraktiškas, nes atskirtų nuo platinimo apšvietos fanatikus, konservatorius ir liberalus, liktumėmose tik mēs vieni. Geriausiai yra žiurėti, idant vedimas reikalų T. M. D-ės butų atsakantis, arba, stačiai sakant, — mūsų, socialistų, rankose, tada neturėsime su kuom barnių kelti, ir minėta vienybė butų, pa veikslan, dėti pinigus iš vienos kišenės į antrą, arba maišyti sidabrą su nikeliu, nors be jokios naudos, nes vistiek mūsų. Tikrai susipratusieji yra vien socialistai, iš jų yra geriausi agitatoriai ne vien dėl L.S.P.A., bet pakol šitos partijos nebuvo, tai ir dėl S.L.A., T. M. D. ir S. L. L., o priešus reikalui, bene visose minėtose organizacijose rasi žėdną sąnarį L. S. P. A. Mēs, socialistai, pridėjom triusą agituodami dėl tautiškų draugų, priimdavom visokius keiksmus ir pravardžiavimus nuo tamsuolių, o nesyk akmuo ant galvos ne vienam agitatoriui yra puolęs iš rankos „dievočiaus”, delka

dabar mēs išsirenkam tokius vyresniusius į mūsų remiamas organizacijas, kad paskui kokiame reikale reikia parlamentuoti, siųsti ultimatum, arba ir karė apskelbti, nors ant pūpieros?

T. M. D. nutarė išleisti dro Šliupo rašytą angliška kalba knygele, susidėjus su S. L. L. Dabar praėjo jau suvirš pusė metų, o apie bendrą tą darbą girdėtis negražios žinios. Ir tarp jų kova! T.M.D. a la Palt. kaltina S.L.L., tie vel atbuvai! Rodos čia teip mažas dalykas, bet mēs galvočiai kaip apsvaiginti nė čia nesusitaiko. Tą klausimą pakėlėm mēs laisvamaniai; delko mēs tylim iš T. M. D. pusės? Beabejonės visi, kurie prigulim į S. L. L., po draug esam ir T. M. D. sąnariais. Taigi dešinėji mūsų ranka pešas, ir tai kruvinoj kovoje, su kairiaja! Juk tai dyvinai! Duodam 20c. ant kokios knygos, padedam po 10c. ant dvejų stalų ir vaidinamės pats su savim ar juos suvienyti ir prisidėti prie išleidimo, ar dievai žino ką daryti. Kam tą laiką beikalo gaisinti, juk nudirbus vieną darbą, lieka vieta kitam!

Brooklyno kriaučiai atsišauke „Spindulyj” (rodos bene N14, 04) jog pinigus nepaveda Dr. Šliupui ant excursion į Niderlandiją, nes jis važiuos kaip ponas, o po vardu darbininkų atstovo; toliau pasisakė, jog tie pinigai liekasi paaukautais „grynai darbininkų reikalams”, kriaučių unijos kasoje. Vyrūčiai, geresnė progavargiai kada atsiras tiems pinigams, kaip dabar pagelbėti revoliuciją Lietuvoje. Ten veda kovą darbininkai, ir už darbininkų reikalus, taigi atsakančiausia vieta. Netęskities, nes tie centai labai reikalingi mūsų broliams darbininkams, netikiu, kad jūs savo žodį lauzytumėt! Delto atiduokit kam paaukavot ir atkartojot savo nutarimą.

Fort. Bagocius.

Milijonierius apie socializma.

Stovint čia ir kalbant į jus apie socializma, jaučiuosi begyvenąs pabaigoje pirmojo šimtmečio ir rodosi išguldinėju prakilniems Rymo apšviestunams krikščionystės mokslą. Teip jaučiu, nes žmonės abelnai išgirdę žodį „socializmas“ persistato jau kokį neaiškų mišinį gražaus sapno ir karštligės svaigulį; tada irgi prakilnus ir mokykti rymėnai tą patį kalbėdavo apie krikščionišką mokslą. Jie su panieka ant krikščionių žiurėjo, kaip ant griovikų tos gadynės draugijos tvarkos ir įstaigų, lygiai teip, kaip šiandien toki pat žmonės žiuri ant socialistų, kaip griautojų dabartinės draugijos surėdymo ir besistengiančių iš visko padaryti pasibaisėtiną kateklazmą (mišinį).

Prilyginimą galima vesti ir toliau. Tuomet niekinami krikščionys buvo ateities viešpačiai valdonai, kaip šioje valandoje niekinami socialistai gal yra ateities valdonais. Krikščionims priklausė ateitis delto, kad jie vienatiniai turėjo prieš save aiškius mierius ir karštai buvo persiėmę savo idėja, kuomet visa draugija buvo sumišusi, tikėjimiškai atšalusi ir viešpatavo žiauri savimeilė; šiandien galima spėti, kad ateitis priklauso socialistams, nes šiandieninė draugija yra sumišus kaip sukilusi jurė: iš dalies ji yra pametusi tikėjimą ir nuolatai jieško skerspainių, kur būtų galima surasti visatiną galybę. Socialistai yra vienatiniai susirišę žmonės, kurie žino į ką jie tiki, ir ką jie nori atsiekti.

Dar toliaus: — krikščionystės mokslas laimėjo todėl, kad jis galingai prie savęs žmonių mązas pritraukti, jis zadėjo suteikti laimę čia — pat tuojaus už kankynių durų beėsančią. Todėl gi ir socialistai turi laimėti, nes jų mokslas irgi pritraukė šiandieninių žmonių

masas savo galybę, — jis zada nuo žmonių numesti tą neatkeliamą našta bauriausios kovos už buvį, — numesti nuo visos žmonijos; socialistai sako, kad reikia tik laimingai naudoti savo balsą rinkimuose, o viskas, kas yra geistina, įsikunys. Ateities istorikai gal aprašys socialistišką judėjimą, kaip apie jį rašė garsingais vokiečiais istorikas Mommsen'as porametų atgalios: šiandien socializmas yra vienatinė galinga partija, kuri turi tiesą reikalauti politiškos guodonės.

Daleidžiant, kad socialistiškai rašėjai yra teisingai supratę proletarijato dvasią, taigi tų kurie praskis kelią ateities draugijai — pasiklauskime kokiais keliais prieš tos ateities žengs? Koki bus pamatai jų teisybės ir teismo? Ant tokio klausimo socialistai atsako, kad darbininkų įstatymas bus šitas: „nedirbas naudingo darbo, neganna algos“. Jie tvirtina, kad kiekvienas teisingas žmogus turi prisidėti savo trisus prie sutvėrimo medegos, arba jis turi būti naudingas darbininkams. Kurie nedirbs, neturės nė tiesos naudotis darbo vaisiais. Viens pustelėjimas to milžino kvapo išnaikis visą tą gražiai sutaisyta mechanizmą įstatymų ir vertelgystės, kuriais mes dabar išmelžiame vaisius darbo visokiu budu, — po priedanga arendų, procentų, uždarbio, algų, honararium ir tt.

Vienatinė ukėsysė, kuri bus skaitoma už garbingą, bus ekonomiška ukėsysė — bendrovė sutvėrimo ir pasidalinimo darbo vaisių.

Jeigu teisingai išskaičiau drauginę matematiką šios gadynės, tai matoma, kad darbininkiškoji luoma bus mūsų ponais! Lai esti mums geri. Iš viso jie nuo mūsų nieko daugiau nereikalau, kaip kitą — syk Šiaurinės Valstybės nuo Pietinių pareikalavo paliuosuoti vergus — drauge eiti ir būti

lygiais jiems prie vienodų sanlygų. Mes, „kulturiškosios“ ir vertelgų luomos, turėsime prisidėti prie lošio ant naujų sanlygų — ant sanlygų būti naudingais darbininkams, — antraip, turėsime iš to lošio trauktis. Teip atsitikus, žinoma, turėsime apleisti šalį, kur dirba didėji kooperatyviška mašina. Man rodosi, kad ma tau daugybę mūsų pirklų, apginėjų, asekuratu, spekulentu ir visokių ponų išvestų ant kokio salyno ir ten, be lobių tvėrėjų, iš kurių darbo jie galėtų gyvenimą daryti, — stengiasi jie iš viens kito imti algas ir daryti uždarbį.

Šią kalbą reikėtų sutraukti į užbaigtiną išrišimą žodžio: socializmas. Bet kad socializmas yra gyvas apsireiškimas, tai jis kaip visi gyvi daigtai, nesiduoda išašskinti. Į gyvą dalyką galima iš daugelio pusių prisiziurėti, bet jis teip ne žymiai persikeičia valanda po valandos, kad aiškų išrišimą negalima paduoti. Šiandieninę kovą vadinamą socializmu, turiu šiaip išrišti:

Socialistiškoji kova yra bandymas įkūnyti atjautimą teisybės ir darbininkiškosios luomos valios; yra tai mokslas kuris turėtų būti ir bus įstatymiškas budas išgyvenimo civilizuotos draugijos artymoje ateityje. Prasta kiltis šio mokslo apsunkina apšviestunams suprasti jo vertybę iš protiško atžvilgio; ir pats faktas, jogei tas mokslas žengia prieš mokinųjų luomos gerovę, apsunkina jiems permatymą jo morališkos vertybės. Užtai-gi nedaug mokintųjų galima at-rastie, kurie kibtu prie socialistiško paparčio. Ir čia galima davesti prilyginimą iš ankstybųjų gadynių krikščionystės. Tada buvo kalbama: „nedaug išmintingų žmonių, nedaug galingųjų, nedang ponų yra pašauktu; bet Dievas išrinko pakuosius pasaulės daigtus, idant sumaišyti išmintinguo-

sius; ir Dievas išrinko silpnuosius pasaulės daigtus, idant sumaišyti galinguosius daigtus. Ir neapkenčiamus daigtus Dievas išrinko, ir daigtus, kurių nėra, idant paversti į niekus viską, kas yra“.

Evangelijos, ypatingai Lukošiaus, paduoda tiems, kurie ją neiškraipydami skaitys, paveikslą Nazareto dailydės visai nepanašų į abelnai priimtą apysakišką jo paveikslą. Yra daugybė mokslinčių, kurie tvirtina, jog jis buvęs tikros rasos proletarijato sanarys, ir jogei jo skelbiamas mokslas, — draugijinė lygybė ir visuotina žmonijos brolystė, — nuo pat pradžių buvo ignoruotu per dvasiškosios mašineriją, ir jogei tas mokslas galėses įsikūnyti tik per abelną sukilimą darbininkiškos luomos.

(Pabaiga.)

Vertė Dr. J. Ž.

Smulkmenos.

Tal jau po kunigų konkursui.

„Lietuvos“ 18 num., kun. Žilinskas, Žebrius, Jakštys ir Peza sumetė šimtinę konkursui „Skaitymo knygelės“ perėjus vaikams elementorių, bet „Lietuvos“ 25 num. jau skaitome, kad Lawrence, Mass. lietuviai surinko šimtinę revoliucijos reikalams, bet pagal kun. Žilinsko pastrunijimą, toji šimtinė išgelbėjo anų keturių kunigų konkursinę šimtinę ir tokiu budu kunigai apturėjo garbę už užmanymą ir paskyrimą konkurso, ir jų šimtinė atliko kišeniuje. To dar negana, kn. Peza skiria pinigų geographijos konkursui — surinktu revoliucijos reikalams. Kun. Žilinskas jau nuo senai rengė „Skaitymo Knygelę“ ir turis be abejonės jau gatavą, jeigu teip karštai rupinasi apie konkursą, jog paėmė net ir pinigų nuo Lawrence lietuvių, kad kartais neišsprustų toji šimtinė kam kitam.

Iš kunigų nėra dyvo, nes jų kišenių talpina savyje viską: dangų, pragarą, šveistainę, žmonių apšvietimą ir laisvę, bet reikia pasidvyti iš aukautojų ir rinkėjų aukų, kurie aukavo ir rinko pinigus laisvės karžygiams (revoliucionieriams), ir paklausę kunigų išvadžiojimų, jiems pinigus atidavė. Aukautojai turi pilną tiesą pareikalauti nuo rinkėjų, idant jų pinigai būtų nušūsti ten, kam jie aukavo, bet ne kunigams, kurių kišenių niekad negalima pripildyti.

Jeigu kunigams teip rūpi mokslas, kodėl jie gailisi tos poros desėtkų dolerių konkursui? Teipgi jei gaila caro, tai kodėl jie neina jo ginti su ginklais ir nepertikrina revoliucionierių, jog carui priešintis — net nuversti nuo kedės (trono) — yra tai griekas? X.

Lenkai nekalti, kad lietuviai nori užsirašyti maskoliams,

— „Kur. Pol.“ (amerikinis) paduoda kun. Staknevyčiaus laišką su protestu, kad tas dienraštis, skelbdamas lenkams užsirašyti gimusiais Lenkijoje, priskaitė prie Lenkijos ir lietuviškas apielinkes. Atsakydamas „Kur. Pol.“ aiškina, kad jeigu lietuviai pasisakys enumeratoriams, kad jie gimę Lietuvoje, tai bus užrašyti maskoliams; tad ar ne geriau esą pasilikti lenkais? „Jei lietuviai nori butinai glaudis prie maskolių, tai mes nekalti“ (!)

Toliaus dviems savo „rodakams“, kurie pasiskundė, jog juos užrašė gimusiais ne „in Poland“, bet Vokietijoje (Poznaniuj), „Kur. Pol.“ atsako, kad enumeratoriai turi teip užrašyti, kaip mes (lenkai) norim, — prietam smarkiai paBRAUKIA: „turi“ ir „mes norime“, — o jei ne, tai užrašytojas užmokėsias baudos nuo 25 iki 50 dol.

Pagaliaus, lyg susipratęs, kad juokus krečia, „Kur. Pol.“ pasitaiso, nurodydamas, kad

kada, girdi, Michal Kruska buvo senatorium, tai nuo to sykiu lenkai turi tiesą užsirašyti gimusiais „in Poland“, be skirtumo „zaborų“.

Tai teip, — o lietuviai juk da neturėjo savo senatoriaus...

Revolucionierių dekreto išpildymas.

„Kovojamoji organizacija“ Socialistų Revoliucionierių išleido atsiliepimą, kuriame aiškiga, jog mirties nusprendimas apreiškėtas grafui Šuvalovui, policijos viršininkui, užmuštam 11 liepos, buvo išpildytos vienos iš organizacijos sąnarių „dėlei tamsių ir nuožmių satrapo darbų Odesoj (kur Šuvalovas pirmiaus buvo policijos viršininku) ir jo sugryžimą prie tarnavimo reakcijai ant pašaukimo Trepovo, Maskolijos diktatoriaus, prislėgti revoliuciją Maskvoj“.

Atsiliepimas užsibaigia tokiomis žodžiais: „Tegul šis nusprendžio išpildymas bus dziaugsmingu zenklu Rusijos sukilusiems milijonams ir mirties šauksmu griuvančiai autokratijai. Tegul primena visiems autokratijos šunims apie tautos kerštą“.

Isz visur.

Zinomas popiežiaus pasiuntinys, arcivysk. Simon palieka Šiaurės Amerikos lenkus ir vaziuja į Perų šalį.

Jis šičia, kaip girdėt, nieko neatliko, nes ir negalėjo į teip trumpą laiką, bet vis tik fanatikus, turbut da labiau užfanatizavo, kaip „nezaležnuosius“ labiau atšaldė nuo Romos.

Užėmus japonams Sachaliną, rusai gyveną Suvienytose Valstybėse užmanė siųsti peticiją pas Japonų valdžią, kad paliuosuotų visus prasikaltėlius koki randasi ant salos. Peticiją po surinkimui parašų, pasiųs Japonijos pasiuntiniui Washingtonė, Takahirai.

Japonų darbininkai organi-

zuojasi ir kelia straikus prieš kapitalistus. Porte Modzi sustraikavo 7000 darbininkų, reikalaudami pakėlimo algų. Dvi dienas apie 20 garlavių buvo be kuro. Savininkai ant galo apsiėmė pakelt algą ant 10 procentų.

21 liepos tapo pakartas Varšavoj Steponas Okreja, kuris metė bombą į policijos butą 26 kovo. Pirmu kart nutruko virvė ir budelis turėjo atkurtot savo operaciją. Paskutiniai Okrejaus žodžiai buvo: „Šalin Despotizmas, tegyvuoja Socializmas!“

Ispanijoje kilo ermyderiai Sevilos ir Salamankos apielinėse. 400 kaimo darbininkų įsiveržė į Sevilą, išplėšė duonos pardavinyčias ir buvo išsklaidyti policijos ir žandarų. Salamankoj minia atakavo miesto rotušę. Urėdininkai šoko per langus gelbedamiesi nuo užpuolikų. Respublikos šalininkai sušaukė abelnus susirinkimus Madride ir kitose vietose.

Ant susirinkimo zemstvos pildomojo komiteto namuose zemstvos pirmsėdžio Moskvoj, atsilankė policijos burys ir liepė susirikusiems išsiskirstyti. Žemiečiai ansisakė išsiskirstyti ir svarstė apie suvaziavimą, kuris turi buti 19 liepos ir kurį valdžia yra užgynusi.

Aukos revoliucijos reikalams.

Atsiųstos į mūsų redakciją.

Iš Chicago, Ill.: J. L. Zukauckas 1,00; J. Zelionis 15; A. Zimantas 25; V. Zubinas 50; F. Zubinas 25; A. Zukauckas 25; V. Zlabis 25, J. Bitinas 50, L. Zubinas 50, J. Bendick 20, K. Szidlauckas 25, B. Liubinas 50, J. Bitinas 25, F. Nas'er 25, —

Viso \$5,10.

Iš Plymouth, Pa.: M. Strabulis 50, Iš Naugatuck, Conn.: A. Kamaitis, A. Baukus, B. Kamaitis, ir A. Kundrotas po 25c., A. Rimokas 20, A. Martynaitis, S. Czizauckas, V. Lazo-

pis, V. Karbuskas, J. Norbutaitis, J. Antanaitis, J. Girdauckas, S. Paškevyčia, V. Alešičikas, A. Mileris, V. Kundrotienė, S. Kuc, J. Ciplevyčia, S. Sanda, V. Valaitis, V. Baukus, F. Girdauckas, J. Ratkevyčia, V. Diobas, J. Mickevyčia, O. Vaičiulienė, — sumetė 42c. Viso \$2,62.

Buvo \$171,84

Iš viso yra \$180,06

Nusiųstos Centr. izd. dr. Szliupui:

Iš Ladd, Ill.: A. Bendorius 25; V. Mikulis 10; M. Lanauckienė 10; J. Stankevyčius 25; Mikaluckienė 10; M. Izonis 10; M. Malonis 10; A. Vasiliauckas 10; M. Banislauckis 10; A. Rimkus 25; J. Szileika 25; E. Szileikienė 10; A. Vaigonis 10; M. Kazunas 10; J. Aldakauckas 15; A. Latkauckas 10; V. Vasiliauckas 20; A. Draugelis 25; P. Draugelienė 10; P. Januška 10; P. Pieteris 25; K. Pieteris 10; S. Urnikis 15; S. Marčiukaitis 10; B. Ragazinskas 10; T. Malakauckas 25; S. Bumonas 25; J. Rimkus 25; E. Malakauckienė 25; S. Petraška 10; S. Milašauckas 25; O. Milašauckienė 25; A. Laukaitis 10; J. Klokis 10; A. P—nška 10; A. Lokeyčius 25; A. Dartė 25, E. Bendorienė 10; J. Šereika 25; W. H—na 10; G. J. Dawin 25; P. Carr 25; S. Kraujutaitis 25; J. Utikis 10; J. Jazavitas 25; J. Jazavitiene 10; H. Wolf 25; J. Latozas 25.

Priemiau \$8,00 5.VII.05. J. Szliupas.

Iš Forest City, Pa.: J. Juozupaitis \$1,00; M. Tula 1,00; A. Skiečius 1,00; J. Juozupaitis 50; J. Tula 50; A. Buda 50; S. Montvila 50; M. Kazlauskas 50. — Iš viso \$5,50.

(Czekį ant vardo Dr. Szliupo, pasiuntėm jam. Red.)

Iš Johnston, City, Ill. A. Markevyčius, J. Skreliunas, M. Skreliunienė, J. Bunis, M. Skreliunas, A. Kulikauckas, A. Gurckis, M. Jucis, A. Kalvinas, Elz. Markevyčienė, J. Alonis ir J. Kirtiklis — visi po 25; O. Kulikauckienė 15; Izid. Szaročka 50, — iš viso \$3,65.

Iš Worcester, Mass.: Draugystė šv. Kazimiero \$5,66; Ukėšų Kliubas \$5,00; ant parapijos susirinkimo susinkta 1,25. Ant draugiško susirinkimo sumetė: K. Kavaliauckas 1,00; J. Krapkaitis 1,00; J. Kalakauckas 1,00; Ant. Bernotienė 75; J. Gilius 50; A. Pacevyčia 25; J. Stramskis 10; A. Lutkevyčia 49.

Dr. J. Szliupui pasiūsta — \$17,00.

Aukos kankintiniams.

Iš amerikinės „Kankintinių kamos“ išsiūsta J. Gražiui \$120,00

Izde lieka \$520,63

Lietuviu tauta

senoveje ir sziadien.

Parašė J. Slupas, M. D.

ANTRAS TOMAS.

(Tęsa.)

„Kad tokiose dievotose svajonėse šėtonui negalėjo būti viens tiek, galima buvo tikėtis. Savo klastas jis darė visokeriopu budu, jis koneveikė, žandus dauzydamas, brolių Albertą v. Meissen; vaidinosi broliui Wolframui per ištisą metų daugiopuose pavidaluose; ketino brolių Kunzą, bavusį žmogūdą, nustumti į bedugnę, net disputavojo kaip bakkalaures prie jo mirtino patalo, mėgindamas jam išnekti zydiškumu. Vienok tėmytina yra, kad iš dugno imant zokonas neturėjo tikresnio persergėtojo už velnią, kurs, dėl navatno pasekmių nežiurėjimo, visuomet buvo gatavas tatai koroni, ką jis kaip peklos kunigaikštis, butų turėjęs apmokėti. Jis įkando vienam vilyčių šauliui į užkulnį, kam šaldras, eidamas į patalą, nebuvo žegnojęsi gan plačiai ir ilgai. — Hansas v. Gilbertstedt, saksonas, kaipo svieta žmogus atsidavęs nešvankiam goslumui, sunkioje ligoje priėmė šv. sakramentą, ir padutintas krito į glėbį savo jaunos, gražios ligonių sergėtojos. Teikia šėtonas drauge su lova iškėlė jį augštai į orą; ten karodamas susimetavojęs nuodėmninkas apsidarė įstoti į vokiečių zokoną, ir matyk, jis švelniai pliumptelėjo į pelkę, iš kurios išsigelbėjęs jis išpildė savo apžadą.

„Jeigu čion ar ten pagimėlis iš moters krito po smugiais vylionių, už trumpą smaguriavimą pakutavodamas amžinajame prapulčia, už tatai trivalai įtikintieji buvo stebuklingai apdovanojami. Medinis krucifiksas, sukrotintas dievota malda, apglabojo ritterį Glisbergį, ir laimino komturą Stangę ženklų kryžiaus. Konradui v. Thumigen, skaisčiam nuodėmninkui, įstojant į zokoną, dvasė šventoji antru atveju lošė žinomą sekminių regyklą, bet ažuot dovanos švetimas kalbas kalbėti, suteikė jam dovaną toli didesnę naudą atnešančią, beje pažinti ant pirmos pažvalgos kožną goslumą. — Broliui Hermanui šventoji mergė tankiai suteikdavo garbę intymiskai apsilankydamai ir pasiskųsdama, kam ritterių priestalinės pašnekos vien sukasi apie kunigaikščius ir karalius, o ne apie šventuosius. Ant laimės rodos ji nebuvo žinojusi, ką mums viena chronika praneša: kad teip gi kunigaikščiai ir karaliai veikia turėjo apsilieisti žirgais ir graziomis mergomis; šiaip ji vargiai brolių Hermaną butų kvietusi ant česnies prie savo sunaus stalo. Jojo ir Glisbergio dušios matomai kilo linkon dangaus, lyginai kaip brolio Gundramo, pavidale dviejų karvelių.

„Vienas vyras iš Meissen, užgrėbtojas dirvos, kovojo per ištisą metų prieš pagonus, todėl, ant Kristaus paties maldavimo, tapo tik ant teip ilgo į liepsnas šveistainės įmestas, iki dirva tapo atgal sugražinta; jam net pavelyta buvo apleisti savo kapą, idant praneštų stebuklą savam sunui.

„Galybei ar malonei dangaus nevisados išsitikėdami, hochmeisteriai nesiliovė užbėginėti ydoms įstatymais, kuriuos galima butų privelyti tuloms auklėjimo įrengimams. Konradas v. Feuchtwangen prašalino uzlaidas nuo lovų, „idant galima butų lovas matyti“. Teip gi kunigų celles jis uzdarinėjo tiktai grotomis, idant anų apgyventojai butų matomi kožnai zingei-

džiai akei ir tokiu budu nors bent apsaugotais pasilikty nuo slaptų nusikaltimų.

„Bet lovos ir celles nebuvo dar širdymis. Čion slėpėsi piktadarystos, čion griauzė vėzys išdidumo, apie ką vienas garbus senukas pasakoja iš tikros širdies: velnias buvęs tarpan kviečių pasėjęs kukalius — lepumą, goslumą, puikę, gėravimą. Vaitai ir komturai traukė, lyginai kaip karaliai ir kunigaikščiai, trimitams trimituojant prieš juos, apsikarstę sunkiais aukso lenciugais. O vargingas kaimietis negalėjo vešėti, ir visoje šalyje nebuvo nė vienos geros mokslainės.

„Kunigai nesielgė geriaus, pamokslininkavo pagal liuoną, retai temokėjo šalies kalbą, mažai tesirupino apie dušias, velyk gėravo su ritteriais. Viename klioštoriuje netolymais Kelmių azero vienas monakas buvo savo laiką naudingiaus perleidęs, jis buvo išmokinęs varną kalbėti. Apie tai abatas išgirdo su dievotu įnirtimu, palaikė tatai už velnio išmislą, liepė varną užmušti; ir monakas — netekęs savo vienintelio palinkiminimo ant žemės, nudurė abatą. Zokono broliams šituomi savo darbu jis nepadarė jokios paveizdos, nes jie gana jau tankiai buvo savo dušias apsunkinę brolydystėmis.

„Teip gyveno Prusijoje ir Vidzemyje kunigai, šiaip žmonės, ritteriai, bernai, maitino savo dvasę teikomis, savo kuną prakaitu pajungtųjų žmonių. Net pavalnos vadzios rankose hochmeisterio slėgė jų išdidžius sprandus, ir todėl jau išrenkant Gottfrydą v. Hohenlohę tapo išleistas įstatymas, kurio dėka buvo galima neklausyti perdėtinio zokono, jeigu jis, 3-syk kviečiamas, nestotų prieš kapitulą. Tokiu budu kožnas busintis hochmeisteris buvo priverstas įlaidumu pirštiesi prie draugingumo savų urėdininkų“. — Bet grįžkime atgal prie Lietuvių.

Parėjus valdžion naujai dinastijai, ne visi Lietuviai velyjo jai pasiduoti. Vadu nekantantųjų buvo Peliuza, sunus Traidenio, nuo kurio paveldėtinį sostą, sako, paveržė Liutavaras. Dar 1286 m. tas kunigaikštis bėgo pas kryževius ir bėgyje daugelio metų su zokoninkų pagelba jis bandė atgauti sostą didžiųjų kunigaikščių. Nepripažindamas Vytenio valdžios, jis apsišaukdino didžiųjų Lietuvos kunigaikščių ir vienval antpuodinėjo parubežius savos tėvynės; laike vieno iš tokių antpuolių jam pasisekė pagauti ir numarinti 70 lietuviškų didikų (regulos), kada tiejie buvo bekelią svodbę. Susivuostęs su tulais prakilniukais, jis nesykį prikalbino lietuviškus vadus ir komendantus pylių prie vyliaus, teip jog jie be kovos kryževiams paduodavo pavestas jų sargybai drutvietes; tarpan tokių vyligių priguli Draikys, Spudys ir Švirtyla (ar Svirtyla). Tiktai apie 1320 m. Peliuza, drauge su vyriausiais savo šalininkais (Draikin, Svidryla), pateko į rankas Gedimino ir, anam liepiant, tapo nukoneveiktas. Kiek žinoma yra, Peliuzos šalį laikė Žemaitija. Kryževiams tai labai patiko, ir todėl dėl lengvesnio Žemaitijos paplėšimo jie pastatė pagal Niamuną pylius Tilžėje ir Ragainėje. Kada Ragainės komturas, Liudvikas v. Liebenzell, lietuviškai mokąs, smagus kryževių vad, įsigrudo gilyn į Žemaitiją 1294 m., nesunku jam buvo suardyti žemaitiškąją Romovę ties išteka Dubysos, artymais Bissenos pylies gulinčią. Vokiečiai jau buvo nupustyję Nalšėnų kunigaikštystę: pavietus Pagraudenės ir Vaiguvos (Veiken), ir tad paniamuniškė Žemaitija, beveik iki Vilijai, o gilyn Lemotiškis pavietas (Upytos), augštyn Dubysos upę, —

pripazino vokiečių valdžią jau 1294 m. Liebenzell užėmė dar tulas pylis, tarp jų Kiemelį. Vyresninkai Žemaitijos prisuokė žmones derintis su kryževiais, mokėti jiems duonį, atvirai pakelti maištą prieš Vytenį, ir niekinti Prūsų pamišimą prieš zokoną! Turint tokią atspirtį nesunku buvo kryževiams nupustyti aplinkes Gartino 1296 m., nors antroji tenlink jų kelione, po vada H. Zuckšverto, nenusisekė tą patį metą. Per 5 metus Žemaičiai mokėjo duonį Liebenzelliui; galiausiai Stangys iš Pašventės ir Kailius ėmė kelti maištą, ir tur-but per anų pakalbinimus Vytenis Žemaičius atgavo atgal ir atnaujino savo pylis Junigėdą, Bissenę, Kalnėnus ir k. Tačiau Vytenis, kuo laik buvo gyvas, neįstengė Žemaičius prisuokti — anot vokiečių metrašėjų — ne prašymais ne grasinimais, į bendrą kariuonę prieš kryževius.

Zygfrydas v. Feuchtvangen perkėlė hochmeisterių sėdėnę iš Venecijos ir Marburgo į Marienburgą; todėl landmeisterio urėdas Prusuose pasiliovė, o į jo vietą užstojo did-komtūris. Pirmu tokiu did-komtūriu buvo Heinrichis v. Plotzke. — Zygfrydai valdant, tik sykį Natangai susibarė, kam vaitas su dideliu kietumu javų pylevas rinko: jie užmušė rinkėjus, iškepinavo vaitą tarp dviejų ugnių ir, žinoma, už tai patys pasiliko išmušti.

Tarpe pagelbininkų Vytenio, o vėliaus Gedimino, randame lietuvišką kunigaikštį Dovydą, kurs buvo storasta Gartinė, žmogų drąsų, gebėsnų ir išmanantį karės dalykus. Tai buvo sunus Daumanto kunigaikščio Pleskavos. Jog jis buvo didelėje paguodonėje, aišku yra iš to, kad vėliaus Gediminas išleido už moterį jam vieną iš savų seserų. Jam buvo pavesta Gartinė drutvietė, ans raktas į Lietuvą iš pusės Muzurų ir vokiečių kryževių, ir Dovydas neretai buvo vadu lietuviškos kariuomenės. 1314 m. jis pirmąsyk atsižymėjo, kada kryževiai apnikę buvo Novogrodką: vokiečiai, iš nejučių ateję, nudegino miestą ir ėmė šturmuoti pylį. Čion krito smurtus pamežanietis Divonis. Dovydas atkako ant išvadavimo: paėmęs kryževių tabarą, išmušė sargybą ir išsivedė arklius, paiminas teip-gi valgių išteklių. Kryževiai, priversti atsitraukti ir grįždami namon, neberado įtaisytų per juos paprastai tam tikrose stovenėse sukrovų maisto, nes jas buvo Dovydas išnaikinęs, armija-gi kryževių, badą kėsdama, iškriko ir beveik visa dingo lietuviškose gėrmėse nuo bado ir trukumų. 1318 m. su nedidele kariuomene drąsiai įsimerkė į Prusiją, išėjęs iš Gartinė. 1322–1323 m. Dovydas traukė į pagelbą Pleskavėnams, kurie su Vidžemio zokonu buvo susirėmę: mat nežiurint į sątaiką su Pleskava, zokoninkai skriaudė Pleskavėnus iš Ėstijos pusės: jie sumušė ant Peipaus azero Pleskavos pirklus „svečius“ ir nuvaikė Pleskavos medinčius, pirkliausus žvėrių kailiais ant Narvos. Pleskavėnams maldaujant, Dovydas iš Gartinė atėjo jiems į pagelbą, ir vedinas savo kariuomenę bei Pleskavėnų, jis įsigriovė į Ėstiją, pustyjo šalį iki Rėvaliui, ir išsigabeno didelį grobį bei daugiau kaip 4.000 suiminių. Kad pradžioje ateinančiojo meto drūta vokiečių kariuomenė apgulė Pleskavą, miestui į pagelbą vėl pribuvo Dovydas iš Gartinė, sumušė zokoninkus, sudegino jų patiektas apgulimui mašinas ir išgujo juos į anapus upės Velykaja; tos pergalės dėlei kardininkai turėjo susiderinti su Pleskavėnais. Galiausiai 1324¹⁾ ir 1326 m. mėš randame Dovydą vadovaujant kelionėse Lietuvių į Mozuriją ir Brandenburgiją; laike pastarosios kelionės, Gar-

tino storastą vyliugiškai užmušė mozuras Andrius Gost, kurs pritykojo aną girdant upėje arklių, ir po tam pabėgo, nors smarkiai vejamas.

Ant Lenkų žemių Vytenis 8-syk užjojęs buvo, ir jau 1292 m. pustyjo jų šalį net iki denčycii. 1300 m. 6.000 Lietuvių užgulė ant Dobriniaus žemės, kur šalininkai Lokietko buvo patalpinę savo turtus; 1305 m. atsidurė pas Kališų, kurį apgulė; 1306 m. Lietuviai traukė į did-Lenkiją, nudegino aplinkes Kališiaus ir Stavišyno; teip pat 1307 m. Lietuviai nuengė šalis Kališiaus ir Sieradžiaus, gulinčias gilumoje ir vakariniame parubežyje Lenkijos.

Vyteniui viešpataujant, Polockas galutinai atiteko Lietuvai. Tą kunigaikštystę, nuo kurios tai daugiau tai mažiau žemių ir valčių prigulėjo, jau buvo Mingaila pamušęs. Laikuose Mindaugo, kada Tautivilas ten pamišo prieš didį kunigaikštį, Mindaugas dovanėjo Polocką Rygos archiepskupui, nors potam pavelyjo ik gyvam Tautivilui ten viešpatauti; o kada tąjį Trainatis užmušė, matomai Rygos archiepskupas savo tiesų negalėjo palaikyti, nesa ten įsiviešpatavo liet. kunigaikštis Girdenis ir valdė tą šalį kaipo savistovus valdymieras. Bet Girdenis ar vienas iš jo ainių, priėmęs krikštą, pasidavė po viršvaldyba Rygos archiepskupo; vėliaus Vidžemio zokoninkams su archiepskupu susiedus, kardininkai tapo ponais Polocko, bet pamatę, kad šalis iš jų rankų išslys, už pamokėjimą miestą ir kunigaikštystę Polocko jie perleido Vyteniui, ir tasai 1307 m. pasodino ten valdymierauti savo brolių Vainių, kurs priėmė stačiatikystę. Sunus to Vainiaus, kunigaikštis Liubka, krito 1341 m. kovoje prieš Novgorodėnus ir po tam Polockas, tur-but mirus pačiam Vainiui, atiteko valdyti Andriui, vyresiamjam Olgerdo sunui, aplink 1343 m.

Laikas Vytenio viešpatavimo atsižymėjo vienvalinėmis karėmis, tik 1297, 1300–1303 ir 1308 m. buvo metais taikos. 1303 m. 8 dieną rugpjūčio Lietuvą ir Prusiją aplankė žemės drebėjimas, kurs sujudino trobas ir žemę, teip jog vos ant kojų galima buvę pastovėti. 1311–1313 m. buvo labai lytingi. Vidžemis, Lietuva, Rusija, Lenkija, Mozurai, Prusai neturėjo javų ant duonos. Žvaigždės uodeguotos rodėsi ant dangaus, o ant žemės kilo badas, ligos, marai. Vargšai, sako, net numirėlius valgė, teip-gi pamušinėję vaikus, arba valgė stipeną visokių gyvulių. Ant žmonių nelaimės net silkės 1313 m. apleido Prūsų ir Kuršo pajurius.

1315 m. Vytenis buvo apgulęs kryževių pylį Christmel palei Niamuną, į kurį jis griovėsi su pagelba dviejų mašinių ir daugelio šaulių per 17 dienų; bet nepasisėkus pylį įimti, didis kunigaikštis sugrįžo namon, kur veikiai pabaigė savo gyvenimą, perkunijos, sako, užmuštas budamas spalio mėnesy 1315 m. Prie Vytenio atgijo drutybė ir drąsa Lietuvių tautos, nors Prusija ir Latvija prazudė savo valnybę ir ne paskiaus jos nebatgavo. . . . Pats Lietuvos valdymieras buvo geru kareiviu ir išmintingu valdonu savo plačios žemės. Vytenio laikuose prie Lietuvos priklausė, kaip minėjome, apart

1) „1324 m. Tres fratres et 600 viri de Natangia allodium seu praedium David, castellani de Gartha, hostiliter sunt ingressi, et funditus comburentes, praeter occisos homines, 100 equos cum multo pecore alio deduxerunt“ (Dusburg, III. c. 342). Ar tatai neženkintų, kad Dovydas buvo gavęs į leną nuo didžio Lietuvos kunigaikščio Dovydiškė ar Dovydiškis?

(Toliaus bus.)

Pereitais metais akako į Ameriką iš Irliandijos (Airijos) 35,415 žmonių, šįmet 33,435. Sulyginus su skaitliu žmonių visos Airijos, išeina, kad iš tukstančių airių pereitais metais devyni apleido savo kraštą.

Plymouth, Pa., 24 d. liepos ant pusmetinio susirinkimo direktorių organizacijos Plymouth Boot & Shoe Mfg Co. užgirta mokėti 3% dyvident.

Susirinkimas visų akcijonierių minėtos organozacijos atsi-bus 3 d. rugpjūčio, 7 val. vaka-re ant salės paprastos.

Su guodone

M. Chajkowski,
Aug. Vyšniauckas.

**Atidėjome Lietuvišką
Dieninį Laikraštį.**

Norinčių apturēt paminētą laikraštį atsišaukė mažiaus, kaip tikėjomės; nors tarp atsišaukusių daugiausia, kuriuos visur prisieina sutikt vardais. —Mazesnis atsišaukimas tur-but yra ta priežastis, jog esan-čioms dabar Lietuvoje ir Mas-kolijoj revoliacijos pastango-mis, tikisi, kad turės despotiš-kas surėdymas persimainyt ir žada grįzt į tėvynę. Išleidinet dieninį laikraštį neatbutinai reikia 10,000 prenumeratorių.

Tad kolei svarbus judėjimas ir permainos nepasibaigs Mas-kolijoj ir Lietuvoj, tolei neiš-veigime Lietuviško Dien. Laik-raščio; šiuomi atsišaukusiems pranešam.

Su guodone J. Naujokas,
Madison Sq. Sta. 157 New
York, N. Y.

Susirinkimai.

Spring Valley, Ill. Draugy-stė Sunų Lietuvos Didvyrių turės visuotiną susirinkimą ne-dėlioj, 30 liepos 1905, 2 val. po pietų. Kiekvienas sąnarys turi pribut.

Sekr. J. Danilaukas.

Pajieszkojimai.

Reikalingas geras kriaučius, kuris turi paprotį, prie steliuotų drabužių. Tur suprasti maž-kiek angliškos kalbos. Tegul atsišaukia ant adreso: J. K. Makauckas, 243 Bennett str. Luzerne, Pa.

Vienintelis

Daktaras
IŠ
Seno Krajaus,
Albertas Kaufman

Specialistas nuo visokiu ligu. Gydo net labiausiai užsisenėjusias chroniškas vyrų, moterių ir vaikų li-gas. Mokinęsis didžiausiose špitolėse ir mokslainėse senam krajuje. Turi diplomą iš krajaus ir Ameri-kos.

Tukstančius žmonių išgydė be operacijos, kuriems Amerikoniški daktarai norėjo daryti operacijas. Turi krajavas gyduoles, kurias duoda savo pacientams. Nesiuskite pi-nigus apgavikams, o ateikite čion, o gausite krajavas gyduoles, kurios reikalingos nuo visų ligų. Galima susišnokoti lietuviškai, lenkiškai, rusiškai ir čekišnai.

43 S. WASHINGTON ST.
WILKES-BARRE, PENN'A.

Naujas Telephone: 1005.
Senas Telephone: 578. M.

LIETUVIŲ DARBININKŲ LAIKRAŠTIS —
„KOVA.“

Talpina pilnas ir teisingas žinutes apie judėjimą darbininkų pasaulyje ir čia Amerikoje. Straipsniai, apy-sakos, eilės ir kiti visi tilpę rašteliai yra kiekvieną užimanti ir pamokina-nti. Platinkite, draugai, „Kovą“, vienintelį laikraštį, kuris gina žmonių darbininkų reikalus.

Prekė: ant metų—\$2.00; ant pusės metų—\$1.00. Agressuokite šaip:
„KOVA.“
412 Siegel Str., Philadelphia, Pa.

Antanas Staszauckas,

Laikau puikioje vietoje Saluną, užlaikau skaniausius gėrimus ir kvėpenčius Cigarus. Lietu-viai nepamirškite atsilankyti pas savo viengentį.
No. 2 Cor. Nesbitt ir Broadway st. EAST PLYMOUTH, PA.

HOTELIS
Jurgio Rekaus,

318 Cor. Market & Sherman Str. WILKES-BARRE, PA.
Ierianse užeiga dėl lietuvių laz viso miesto. Pri-jaukau visokius gėrimus, kaip to: Alų, Arielką, Likiera, Vyną ir visokius Cigarus pirmos klasės

Scalp Specialist.

NAUJAUSIAI IŠRASTOS MEDICINOS: Naujausi mūsų vaistai yra pasekmin-giausi, gydo daugybę ligų. Plaukus tikrai ataugina, slinkimą pleiskaną, papuokus ir daugel kitų ligų su naujausiu budu Radi-kal gydymas. [Laboratory: 313 Bedford ave.] Parašykite pas:
Prof. J. M. Brundza, New York & Brooklyn.

**PIRMUTINIS LIETUVISZKAS
HOTELIS**

St. Brundzos ir co.
SCRANTON, PA.

Kas kartą pas mus apsilankys, Tas niekad nesigraudys. Alus, vynai mūsų gardžiausi, Cigarai iš Turkijos geriausi. Pakeleivingiems nakvynė gražiausia Su valgiais gardžiausiais. Pakeleivius priimam su arkliais ir vežimais.

Tiktai nepamirškite mūsų adreso:
Brundza, Stanevyczia ir Co.
447 PENN AVE. SCRANTON, PA.

A. Maslauckas ir Sunus,

LIETUVISZKI GRABORIAI.

Karietos ant veseilių, laidotuvių ir krikštynų. Vežimai perkrausty-mui ir t. t.
415 W. Main Street.
PLYMOUTH, PA.
Naujas Teleponas 7031.

**Puikiausias dirbėjas laikrūdžių
Isidor Glou.**

Parduoda laikrodzius sleninius ir kiseninius vyrizskus ir moterizskus, ziedus, bransoletas, spilkas ir visokius aukeinius daigtus, tolgit užsi-ma jų taisymu. Vieškas už pigiausią prekę.
102 Main st. Plymouth, Pa.

Antanas Menczinskas

Laikau puikioje vietoje Saluną, užlaikau skaniausius gėrimus ir kvėpenčius Cigarus. Lietu-viai nepamirškite atsilankyti pas savo viengentį.
60 East Main Street
PLYMOUTH, PA.

Farmos!

Farmos! Farmos!
Lietuviai, kurie turite kiek kapi-toto ir norite pirkti savas farmas čia pat New York'o steite, kur žemė gera, išdirbta ir su budinkais, yra dabar mano rankose ir norėčia kad tik lietuviams papultų; jau čia keli lietuviai tūri savo farmas; prekė pigi ir duodasi ant išmokejimo. Cia gaspadoriai pelno su apvyniais, pienu, sviestu, kiaušiniais ir t. t. Katrie norite dasizinti apie pre-kę ir didumą farmų, tai prašau ra-šyti pas mane lietuviškai, lenkiš-kai, ruskai, angliškai arba latviš-kai, o gausite atsakymą. Prašau įdėti uz 2 c. marķę dėl atsakymo.
Ge Kleek, Poelville, N. Y.

Dr-as A. Bacevyčia,

GYVENA **187 Ferry st., Newark, N. J.**
Teleponas L. D. 397 W.
Ligonius namteje priima is ryto nuo 8 iki 9.30, ir po piet nuo 4 iki 5 ir nuo 7 iki 8:30 vakare.
Tolpogi turi ofisą **Elizabeth, N. J. 205 First**
Teleponas 801 J. L. D.
Tę ligonius priima kasdien nuo 12 iki 2:30 po pie

J. Stravinckas,

549 Main str. Edwardsville, Pa.
Laikau puikioje vietoje Saluną, užlaikau puikiausius gėrimus, alų arielką, vyną ir skaniausius cigarus
Nepamirškite atsilankyti pas savo tautietį.

Vartok tiktai
**MAURER'S
RAT-ROACH PASTE**
NUO BLAKIU, SKRUSDELIU IR MUSIU PREČKAS Nevartok kitų. Pareduoda tiktai bonkose
D. Maurer & Son,
329 N. 8-th st Philadelphia, Pa.